

30. Nov. 1972

FAKTA

Dato:

30. Nov. 1972

Sidetæl:

Notes 72 bd 5 s. 83-86

dem, man erkende at de begge
er lige virkelige, man i liden ens
at de er så store, og kan eksister
side om side.

At ville gøre dem en anden, gøre
virkelig hed til kunst, til selve
kunstner er at ville præcisere sig
og se ud i styrelse med
og gælder de for hele verden.

Det er mere realistisk at skelne
mellom hvad der hører kunsten
til og hvad der hører verden
til end forgæves at forsøge
at blande dem.

~~~~~

Paris

30-11-72.

Er der nogen væsentlig for-
-skel mellem min hvor man er
smukt 53 og så ~~der~~ da man
var barn f. eks i 12 års alde-
-ren. På mange punkter er der
forskelle, det er klart, men når
jeg f. eks sammenligner min
nuværende så kaldte kunstneriske
aktiviteter med min barn doms
tegnen, malen, skrive, spille dukke-
-teater, lege med filen frem i sø
og hvad der eller kunne finde
på at gøre dig mig så er der
så mange ligheder punkter med
min nuværende aktivitet at for-

- skellen for mig bliver uvesentlig.
Jeg har med andre ord fortsat
Talegn. Dog - med den modifi-
-kation at jeg ej bründer som
ärene og ha legede med mere
og mere därtig som i tighed -
for at voldsomt men nestu leger
ihke!
Dette voksende elle ment af
därtig som i tighed beviende
at jeg med en stadig stjerne og
stjerne i ver prøvede på at
flygte fra mig selv og søgte
hilfing i om viden som ihke
ver mine og hvor jeg der for
mit hærtigt mitte blide moder-
-lag - jeg vil ihke ver mig
selv - alt andet, men ihke
mig selv. Med en god mands
iver søgte og søgte jeg ustande-
-lig uden for mig selv, for blot
at opdage de ju gamle jeg pust-
-de ud i mine intense søgen,
at der eneste jeg fundt var mig
selv, som regel i lunte klæder
og med et helt fremmed ud-
-seende. Jeg søgte det jeg ihke
havde, fordi hvad jeg havde var
mig selv og der bred jeg mig
ihke om, jeg prøvede at det de
andre havde absolut mitte

var bedre end mit, det jeg selv
havde kunne jeg aldrig acceptere.
Alle mine konflikter, menestehije
som kunstneriske, ja hele min
som lede sammen af konflikt har
denne søgen og den er i det ped-
-hed med hvad jeg havde som
årsag. Jeg har aldrig søgt
forjævelses for jeg har søgt
for mig selv i stedet for indtil
mig selv.

Tu siger man et eneste punkt,
min kunstneriske aktivitet så
har al min søgen været forjævelses
nytteløs og tidsvidende for der
har, det kan jeg se når jeg
kan, her tilbage på min barndoms
aktivitet, i hke var det muligt at søge
efter - det var der - d.v.s der
var hvad der var - hvordan man
eller mindre - det kunne der
i hke frekves noget for eller læses
noget til, det var der som
en kendsgerning nemlig at
benægte eller flygte fra.

Så der for kan jeg søge oppe og
nede "inde" og "ude" på "lidsmin-
-gen" og vil aldrig finde den,
for der er ingen ledsning - der
er det der er og jeg er der
jog er. Så længe og jeg går den
aller mindste mod stand med
denne kendsgerning så længe vil

der var konflikter i det selvsum-
-me af de bl. k. en hver modstand
op høre vil ~~st~~ også alle konflik-
-terne forsinde.

|||||

Paris

3/12/72.

"Ce qui n'est pas
produit est toujours meilleur
que ce qui est produit"

Marcel Duchamp.

"Je ne crois pas du tout
à la pureté physique de
la peinture.

— *ibid* —

"La peinture était un moyen
parmi d'autres pour une
certain fin assez indéfinis-
-sable"

— *ibid* —